

Meer weten voor meer gezondheid

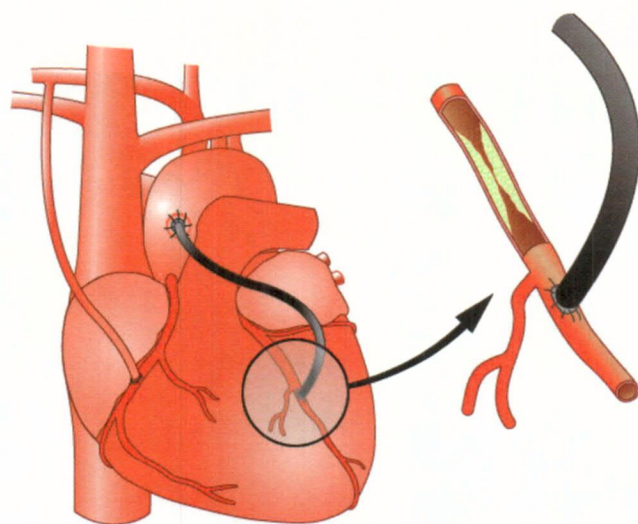
Wat is eigenlijk een hartinfarct?

Een **hartinfarct** (med. Myocardinfarct) is een acuut optredende complicatie van een aandoening van de hartkranaderen. Dat zijn de bloedvaten die het hart van bloed voorzien. Bij een infarct sterven delen van de hartspiers af wanneer ze – in de regel **20** minuten lang – niet van genoeg bloed voorzien worden. In de meeste gevallen veroorzaken bloedstolsels een aderverstopping bij de bijzonder smalle passage van de kranaderen.

Aan het begin hebben de mensen – vaak zonder het te weten – een **coronaire hartziekte**. Dat betekent, dat de bloedvaten die het hart verzorgen veranderen. In de ingewanden ontstaan afzettingen van cholesterol, kleine thromben en kalk, die de bloedvloed steeds meer inkrimpen tot een afsluiting de toevoer van het desbetreffende gebied totaal onderbreekt.

Hoofdzakelijke symptoom bij een hartinfarct is een meestal plotseling optredende en sterke pijn in het borstgebied. De pijn houdt meestal langer dan 20 minuten aan en kan tot in de schouders, armen, onderkaak en de gehele bovenbuik uitstralen. Meestal treedt er ook een "koude zweet" op en sterke misselijkheid tot braken.

Niet alle hartinfarcten verlopen dramatisch. Sommige getroffen merken er amper wat van en herkent men pas veel later – bij een **ECG (electrocardiogram)** – dat een stuk van de hartspiers afgestorven is. Meestal is een hartinfarct een werkelijk ernstige en zeer beangstigende belevenis voor de patiënt.

katheter niet alleen de complete functie van de hart en zijn kleppen testen, maar ook een minuscule ballon door gevaarlijk smalle plekken schuiven en zo een verstopping verhinderen. Wanneer hij ontdekt dat een vaat niet open blijft, kan hij in de smalle vaat met een kleine draadgevecht een **stent** plaatsen die de vaat ondersteunt en open houdt. Deze methode noemt men ballondilatatie. Is het smalle gedeelte voor deze methode niet geschikt, dan voert men de zogenaamde **bypass-operatie** uit. Daarbij nemen de chirurgen van de patiënt een stuk gezond bloedvat, bijvoorbeeld een onderbeenader en zetten het tussen een grotere hartader en het gebied van de in slechte toestand verkerende spieren. De versmalde aderen worden zo overbrugd of "omzeild". Zodoende de naam "bypass".

Overig

Bij verdenking van een hartinfarct de getroffene niet laten rondlopen of naar de huisarts sturen! Hij moet liggen! Direct de ambulance oproepen. De noodarts beslist dan, wat er verder gebeuren moet! Het beste is direct met zwaailicht naar het ziekenhuis, waar de overlevingskansen aanzienlijk groter zijn.

Een infarct overleven is goed – een infarct vermijden is beter.

Toen Dr. Werner Forssmann in 1929 – bij een zelftest – een dunne holle draad door de armader in het hart schoof (hij kreeg daarvoor in 1956 de Nobelprijs), had niemand een idee, welke perfectie de hart-katheter behandeling zou bereiken. Tegenwoordig kan een hartspecialist met een